

№ 9/1963.

LAGUTSKOTTETS betänkande № 9/1963 i anledning av landstingsman Jan Erik Erikssons m.fl.:s hemställningsmotion om översyn av gällande lagstiftning om ägors fredande samt anhållan om härav betingad framställning om ändring av gällande landskapslag eller förslag till helt ny lagstiftning. (Motion № 1/1963).

Med anledning av förenämnda hemställningsmotion, som landstinget hänskjutit till lagutskottet för beredning, får utskottet värdsammast framhålla följande:

Landskapslagen om ägors fredande mot skada av husdjur, utfärdad den 17 april 1929, här nedan kallad stängsellagen, är ett av de lagstiftningsgebit som i beredningsstadiet berett landskapsnämnden och landstinget stora bekymmer. Sålunda riktade landskapsnämnden redan den 17 november 1923 till landstinget en framställning, att rikets stängsellag, given den 18 februari 1921, tillsvidare icke måtte antagas att gälla i landskapet, förrän frågan hunnit grundligare prövas och erfarenhet beträffande lagens verkningar i riket vunnits. Landstinget omfattade genom beslut av den 22 november 1924 landskapsnämndens förslag, men anmodade nämnden i skrivelse av den 22 januari 1925 att under samverkan med tillkallade och på området ifråga erfarna personer från skilda delar av landskapet uppgöra och till landstinget inkomma med förslag till stängsellag, som skulle motsvara behovet av sådan lagstiftning för landskapet. Efter kommittéberedning avlät landskapsnämnden sin framställning till 1927 års landsting, vars den 1 december 1927 fattade beslut om antagande av lagen insändes till Republikens President för stadfästelse. Lagen fick dock för den gången förfalla, varefter landskapsnämnden inlämnade en ny framställning, som resulterade i den fortfarande gällande landskapslagen.

Landskapslagen av den 17 april 1929 var resultatet av en kompromiss mellan många stridiga och stridbara viljor, ty såväl grunden för stängselskyldigheten som stängselbesvärets fördelning, stängsels beskaffenhet m.m. gav anledning till meningsskiljaktigheter. Detta var även naturligt med hänsyn till förhållandena i olika delar av landskapet.

I stort sett har stängsellagen kunnat fylla sin uppgift under de mera än 30 år, den varit gällande. Under dessa år har utvecklingen likväl gått framåt. Motionen är ytterligt knapphändigt avfattad och påvisar inga påtagliga brister. Dock kan man utgå ifrån, att stadgandena om laga stängsel med hänsyn till dagens förhållanden möjligen kunna lindras såväl ifråga om stängslets beskaffenhet som höjd och täthet samt att tillfälliga stängsel skall kunna tillåtas exempelvis där åkrar gränsa till

-2-

varandra. Skäl synes även vara att överväga, huruvida nyttan i större utsträckning än tidigare kunde läggas till grund för fördelning av stängseltungan och om förhållandena i skärgården möjligen kunna påkalla andra bestämmelser än de, som lämpa sig för fasta Ålands kommuner. Tillkomsten av ett flertal villatomter kan möjligen även påkalla avvikelser från de stadganden, som gälla ifråga om lantbruksägor.

Utskottet föreslår därför värdsammast,

att landstinget med omfattande av hemsställningsmotionens syftemål ville uppdraga åt landskapsstyrelsen att underkasta gällande landskapslag om stängselsskyldighet granskning i syfte att åstadkomma skäliga och nödigbefunna ändringar samt till landstinget inkomma med härav betingad framställning.

Mariehamn den 16 mars 1963.

På lagutskottets vägnar:

Jan Erik Eriksson.

ordförande.

Axel Kuffschinoff
/. Axel Kuffschinoff

sekreterare.

Närvarande i utskottet: Jan Erik Eriksson, ordförande, Eliel Persson, Gustaf Jansson, Annemi Dahlblom och Bertel Boman.